

Dysleksja rozwojowa, czyli zmagania z nauką i specyficzne trudności w uczeniu się

Czym jest dysleksja rozwojowa?

Specyficzne trudności w uczeniu się zwane są inaczej dysleksją rozwojową. Trudności te dotyczą dzieci, których sprawność intelektualna jest w normie, dysleksja bywa także spotykana u dzieci, których rozwój intelektualny jest ponadprzeciętny. Dysleksja rozwojowa występuje w wąskim zakresie, to znaczy- dotyczy niewielkiego, określonego obszaru funkcjonowania.

Dysleksję rozwojową podzielić można na bardziej szczegółowe dysfunkcje, którymi są:

- Dysleksja
- Dysortografia
- Dysgrafia
- Dyskalkulia

Dysleksja dotyczy specyficznych trudności w czytaniu.

Dysortografia jest zaburzeniem, w którym dziecko przejawia trudności w pisaniu, popełnia błędy ortograficzne, pomimo dobrej znajomości zasad poprawnej pisowni.

Dysgrafia jest odmianą dysleksji rozwojowej, w której występuje nieczytelne i niestaranne pismo. Dziecko pisze nieprawidłowe litery, nieprawidłowo odwzorowuje, często nie zachowuje proporcji w pisanych wyrazach, a jego pismo jest rozmieszczone nierównomiernie.

Dyskalkulia, czyli specyficzne trudności w uczeniu się matematyki. Osoby cierpiące na dyskalkulię przejawiają trudności z wykonywaniem zadań matematycznych, mają także trudności w dokonywaniu operacji abstrakcyjnych, wolą liczyć „na konkretach”, znają jednak zasady działań matematycznych oraz wzory.

Diagnoza dysleksji często wymaga zwrócenia naszej uwagi na pewne trudności, które dziecko przejawia w nauce. Naszą uwagę powinny zwrócić między innymi:

- Problemy z łączeniem i dzieleniem wyrazów na sylaby/ głoski
- Trudności w zapamiętywaniu złożonych poleceń
- Trudności z uczeniem się ciągów wyrazów/ liczb w określonej kolejności
- Popełnianie przez Dziecko licznych błędów ortograficznych/ interpunkcyjnych pomimo znajomości zasad pisowni
- Problemy z czytaniem (często mimo dobrej motywacji)
- Problemy z zapamiętywaniem dat, tabliczki mnożenia
- Oburęczność,
- Mylenie liter/ pisanie liter lustrzanych
- Nieczytelne pismo

- Zauważalnie wolniejsze niż rówieśnicy tempo pracy
- Mylenie kierunków, problemy z orientacją przestrzenną
- Częste opuszczanie w czytanim tekście pewnych fragmentów (wyrazów, linijek...)

Dysleksja i co dalej?

Dzieci, u których zdiagnozowano dysleksję rozwojową, mogą liczyć na wsparcie w szkole. Warto jednak pamiętać, że postawienie diagnozy dysleksji to nie przysłowiowy „koniec świata”, a jej konsekwencje można łagodzić również dzięki systematycznej pracy i wspieraniu dziecka.

Aby wspierać dziecko, u którego zdiagnozowano dysleksję można:

- Dostosować wymagania do jego możliwości, na przykład tłumaczyć polecenia, dzielić materiał na mniejsze porcje,
- Pozwalać na robienie przerw w czasie uczenia się,
- Stwarzać Dziecku okazję do uczenia się poprzez zabawę
- Pozwolić Dziecku podczas uczenia się wykorzystywać różne kanały przyswajania informacji (wzrokowy, słuchowy, kinestetyczny),
- Formułować zadania w sposób jasny, krótki, w miarę potrzeb powtarzać je,
- Koncentrować się na sukcesach Dziecka,
- Pozwolić Dziecku na pracę w jego tempie,
- Nie wyręczać Dziecka w pracach domowych, ale wspierać je i motywować,
- Rozmawiać z Dzieckiem o jego problemach, jeśli zachodzi taka potrzeba,
- Dostarczać dziecku pozytywnych wzmocnień poprzez docenianie nie tylko efektów ale i wkładu pracy włożonego w rozwiązanie zadania.